

1601	1601-1602 algas suur näljahäda, mille tõttu suri ligi pool Läänemaa elanikest.
1603	Eesti kirikute visitaator ja reformija David Dubberch suri Haapsalus katku ja maeti Haapsalu toomkirikusse.
1605	Haapsalu linnusesse rajati asehaldur Derfeldeni initsiatiivil Poolkuu nimeline bastion.
1614	Esimesed teated Kiideva (Kiwidepäh) mõisast.
1616	Rootsi kuningas Gustav II Adolf kinnitas Haapsalu linna privileegid.
1624	Jacob De la Gardie ostis Hiiumaa.
1625	Jacob De la Gardie ostis Haapsalu linnuse, linna ja lääni. Lõplik ostu-müügileping sõlmiti 11. mail 1628. Ostusumma oli 66 850 taalrit. Selle eest sai krahv Jacob peale Haapsalu linna ja lossi suured valdused (Uuemõisa, Noarootsi, Vormsi, Taebla, Uugla) kokku 445 adramaaga.
1626	1626-1628 oli tuntud ehitusmeister Arent Passer Haapsalus Jacob De la Gardie teenistuses. Passer sündis arvat. 1560 Madalmaadel, 1589. a.-st kuni surmani (5. juuli 1637) töötas tsunftimeistrina, peamiselt Tallinnas. Loonud eesti renessansskunsti tippteose, Pontus De la Gardie ja tema abikaasa S. Gyllenhielmi hauamonumendi (1589-95, asub Tallinna toomkirikus).
1627	Haapsalus elas umbes 100 inimest.
1628	Valmis Haapsalu linnuse ümberehitamise plaan, autor Arent Passer. Praegu asub plaan Stockholmis Rootsi Riigiarhiivis.
1628	Sellest aastast oli Haapsalus krahv J. De la Gardie teenistuses kiviraidus Joachim Winter, täitis ka Rootsi õukonna tellimusi. Viljeles varabarokki. Rakendas Madalmaade renessansi mõjulistes heade proportsioonidega teostes Eestis ühena esimestest pahkmikornamenti. Materjalina kasutas peamiselt Saaremaa dolomiiti. Valmistanud Haapsalu Jaani kiriku altari (1630), Noarootsi kirikusse vapp-epitaafi (1630), Haapsalu toomkiriku ristimisnõu (1634) ning Pühalepa kiriku kantsli (1636) ja kahe reljeefiguuriga hauaplaadi. Suri 1664 Haapsalus.
1629	Vastu tulles Tallinna linna nõudmistele andis Rootsi kuningas korralduse sulgeda Haapsalu sadam. Hoolimata sellest jätkas sadam tegevust.
1630	Haapsalus avati tollikontor.
1630	Johann Balhorn, Haapsalu bürgermeister 1636-43, kinkis Haapsalu linnakirikule kivialtari.
1633	Haapsalu viimane nõiaprotsess. Kai Kruuskoppi süüdistati nõiduses. karistuseks määrati elusalt põletada. Krahv Jacob De la Gardie kohtuotsust ei kinnitanud, vaid käskis "nõia" vabastada.
1634	5. märtsist pärineb Haapsalu krahvkonna asehalduri kiri krahv Jacob De la Gardie'le. Selles rõhutatakse vajadust ehitada kiviraidur Joachim Winteri töökojast sadamasillani üks lisasild, et oleks kergem transportida kive.
1636	<i>Rootsi võimude korraldusel rajati Eesti suuremate maanteeade äärde postijaamad.</i>
1643	Haapsalus kaotati bürgermeisteri amet ja rae koosseisu vähendati poole võrra.
1646	Pikselöögist põles maha Haapsalu pastoraadimaja. Pärast seda polnud Haapsalus ligi 130 aastat pastorite eluasemeks mõeldud ühiskondlikku hoonet.
1646	Salajõe mõisnik Fabian Aderkas ehitas 1646. aastal Haapsalus pastoraadi krundile Jaani ja Vee tänava nurgal kivimaja.
1647	26. juulil kinnitas Rootsi kuninganna Kristina Haapsalu senised privileegid, millega vormiliselt taastus ka Haapsalu laevasõidu- ja kauplemisõigus.
1648	Krahv Jacob De la Gardie nõudis oma linnakorralduses, et linnas elavad ja töötavad käsitöölised ja kaupmehed peavad astuma kodanikuks. Krahv oli huvitatud linnast, mille elanikkond oleks püsiv, mitte läbirändav. Kodanikuks saamise maks oli 1655 aastani üks riigitaaler.
1648	Haapsalu linnaelanike ja krahviametnike protsessimisel kaebasid linnaelanikud kuninganna Kristiinale, kuidas krahviametnik Wilhelm Cornelisen tõi 1642. a. paiku võlla Ridala maantee äärest Freudenbergile (kõrgendik Öhtu kalda, Lahe ja Kalda tänavate vahel), mida varem peeti pühaks ja kus linnakodanikud lustisid ja mängisid.

	Kaebuse tagajärjel viidi võllas vanasse kohta tagasi.
1653	Haapsalus käis esimest korda Magnus Gabriel De la Gardie, kes oli Läänemaa mõisate ja Haapsalu pärija. Isa eeskujul kavatses hakata Haapsalu linnust renoveerima, ehitades selle ümber renessanslikuks lossiansamblikuks.
1654	Axel Julius De la Gardie andis Haapsalu kodanikele loa Hiiumaal kauplemiseks.
1655	M. G. De la Gardie pantis Haapsalu linnuse ja linna koos mõisatega oma tulevasele väimehele krahv Otto Wilhelm von Königsmarkile. Kui krahv Magnus 1686. a. suri, jäi krahv Otto tema pärijaks: Haapsalu raad ja kodanikkond andsid talle 1686. a. vande. Krahv Otto suri 1688. a. katku.
1655	Haapsalus taastati bürgermeistri amet. Sellel kohale määrati Christian von Husen.
1655	Haapsalu kodanikuks saamise maks tõusis nelja riigitaalrini.
1655	Haapsallu asutati rätsepate tsunft, lisaks varemasutatud kingseppade ja kangrute tsunftidele.
1657	Suvest kuni jõuludeni möllas Haapsalus katk, millesse kirikumeetrika andmetel suri 28 inimest.
1658	Haapsalu kodanike ja linnaelanike nimekirjas oli 22 kodanikku, 11 isikut, kes polnud veel kodanikud ja 14 leske.
1658	Tolliafäär Haapsalus. 29. oktoobri öösel tassis Haapsalu bürgermeister Christian von Husen koos 12 sulasega sadamasse sõitnud Lübecki laevalt oma maja keldrisse peitu tollimata kaupa — suhkrut ja vürtse.
1664	Haapsalu bürgermeistriks sai Heinrich Kohl (1664-1676). Suutis teha viljakat koostööd krahv De la Gardie'ga, kes kinkis linnale raekoja ehitamiseks krundi ja ehitusmaterjali. Raekoja ehitust alustati küll innukalt, kuid hoone valmis alles 1775. a.
1665	Haapsalu vanad privileegid said viimase ametliku kinnituse Rootsi kuninga poolt.
1665	Riik lubas jätta Haapsalul pool kogutud portooriumist linna kassasse.
1665	Haapsalu kodanikuks saamise maks tõusis kaheksa riigitaalrini.
1673	Parila mõisast eraldati Sinalepa (Sinnalep) mõis.
1678	Valmisid Ridala kiriku altar ja Kolgata grupiga triumfipalk. Mõlema autoriks peetakse puunikerdaja Berent Lorentzit. B. Lorentz oli abielus A. Passeri tütreaga. Viljeles barokset pahkmikstiili. Suri 1682 Tallinnas.
1683	Valmis Samuel Waxelbergi koostatud Haapsalu linnaplaan, mis on vanim säilinud Haapsalu kaart.
1686	Haapsalu linnas ja eeslinnades oli kokku 86 peret: lossikohtuniku Daniel Prylofffi, vana bürgermeistri Heinrich Kohli, uue bürgermeistri Andreas Kohli, raesekretäri Johann Christoph Tidomari, raehärrade Hans Wedeli ja Heinrich Schröderi, 50 kodaniku ja kodaniku lese ning 30 kaluri ja vabadiku peret.
1688	23. märtsil puhkes Haapsalu piiskopilinnuses tulekahju. Selle tulemusel muutus väike linnus elamiskõlbmatuks. Kirik suudeti siiski korda teha
1691	Hoolimata privileegidest ja ekspektantsist võeti Haapsalu riigile tagasi.
1691	28. oktoobril Haapsalu rae poolt koostatud ja asehaldurile üle antud kodanike ja vabadike nimekirjas oli 143 nime (arvatavasti leibkondade arv). Eraldi oli välja toodud 68 kodanikuseisusest isikut, kelle hulgas oli 13 kaupmeest, 29 käsitöölise tsunftide kaupa, 5 kohtuametnikku, kooli rektor, organist, köster, 8 kodanikku, kes töötasid mujal, 10 isikut, kes polnud veel kodanikuks võetud ja 17 leske.
1693	11. aprillil tõsteti Ridala kiriku torni uus 183puudane kell, mis valmistati Ungru mõisniku Reinhold VII von Ungern-Sternbergi tellimusel.
1695	Põles maha Ridala pastoraat.